

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Vetropack Chișinău”, succesor în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Glass Container Prim” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Conserv Grup” cu privire la restituirea mărfii sau a contravalorii ei, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 2rac-87/23

NR. PIGD 2-18170076-01-2rac-27052023)

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.432 din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate. Invocarea declarativă a faptului că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Lastavețchi,
Instanța de apel : N. Budăi, Gr. Dașchevici, I. Țurcan,

02 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Vetropack Chișinău”, succesor în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 04 iulie 2018, ÎM „Glass Container Prim” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva SRL „Conserv Grup” cu privire la restituirea mărfii sau a contravalorii ei, încasarea datoriei în sumă de 163 748,82 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 38 199,91 de lei și a cheltuielilor de judecată.

2. În partea ce se referă la restituirea mărfii, reclamantul a solicitat obligarea SRL „Conserv Grup” să restituie către ÎM „Glass Container Prim” SA producție de conserve de roadă nouă (care să aibă la data restituirii termen de valabilitate de minim 6 (șase) luni până la expirarea acestuia), conform pct. 2.2. din Contractul nr. S2016/028/PASTRARE 1 din 12.09.2016, ce va corespunde criteriilor de calitate în vigoare în Republica Moldova la data restituirii, în cantitate totală de 286164 unități, cu valoare totală de 2 722 308,70 de lei (inclusiv TVA) și anume: FASOLE CONSERVATE III/82-580, în cantitate de 146,560 unități, în valoare de 1,436,288 de lei; MAZĂRE VERDE CONS III/82-580, în cantitate de 18,433 unități, în valoare de 89,074.45 de lei; TOMATE ÎN SUC DE TOMATE III/82-720, în cantitate de 99,572 unități, în valoare de 580,504.76 de lei; TOMATE MARINATE III/82-3000, în cantitate de 2,360 unități, în valoarea de 42,479.62 de lei; TOMATE MARINATE-TWO-1-III-82-1000, în cantitate de 19,239 unități, în valoare de 120,243.75 de lei; sau altă producție de conserve de roadă nouă (care să aibă la data restituirii termen de valabilitate de minim 6 (șase) luni până la expirarea acestuia), ce va corespunde criteriilor de calitate în vigoare în Republica Moldova la data restituirii, conform prețului mediu de piață valabil la data transmiterii, în partea producției pe care SRL „Conserv Grup” va fi în imposibilitate să o restituie în volumul, sortimentul și valoarea solicitată.

3. De asemenea, a solicitat încasarea din contul SRL „Conserv Grup” în beneficiul ÎM „Glass Container Prim” SA contravaloarea producției de

conserve în partea ce nu va fi restituită conform pct. 2.2. din contractul nr. S2016/028/PASTRARE 1 din 12.09.2016 sau, producției de conserve ce nu va corespunde criteriilor de calitate în vigoare la data executării. Reclamantul a invocat că datoria pretinsă s-a format în temeiul facturilor fiscale semnate și șampilate de ambele părți litigante cu Seria Nr. FE0443417 din 09.03.2017, Seria Nr. FE0443640 din 10.04.2017, Seria Nr. FE044030 din 05.06.2017.

4. A menționat reclamantul că, după depunerea acțiunii, pârâtul a efectuat mai multe achitări în contul datoriei. De la depunerea acțiunii, pârâtul a efectuat cu întârziere următoarele achitări în contul datoriei: la 30.01.2019 - suma de 74 766,98 de lei; la 30.01.2019 - suma de 50 000 de lei; la 12.02.2019 - suma de 130 000 de lei; la 07.03.2019 - suma de 60 000 de lei; la 20.03.2019 - suma de 52 000 de lei. Astfel, datoria pe care o înregistrează pârâtul la data examinării cauzei este în sumă de 238 000 de lei, care se confirmă prin actul de verificare a decontărilor.

5. A susținut că, pârâtul a recunoscut existența datoriei, la acel moment de 604 766,98 de lei, prin scrisoarea din 10.11.2017 și răspunsul nr. 30 din 28.06.2018, precum și prin răspunsul nr. 09/09 din 20.09.2018. Prin acțiunile întreprinse de pârât, cel din urmă a recunoscut existența datoriei sale, precum și obligația sa de restituire a acestei datorii. În cadrul ședinței de judecată din 10.06.2019, reprezentantul pârâtului a prezentat un act de verificare la situația din 07.06.2019, în care se pretinde că această datorie a fost stinsă. La actul de verificare a fost anexată factura fiscală seria AAG nr. 4001150 din 13.05.2019. Având în vedere divergențele apărute, reclamantul a luat la balanța sa contabilă marfa livrată Factura fiscală seria AAG nr. 4001150 din 13.05.2019.

6. Prin urmare reclamantul a acceptat la balanța sa contabilă această livrare în contul datoriei scadente și a obligațiilor pecuniare aferente având în vedere întârzierea pârâtului (dobânda de întârziere) precum și cheltuielile de judecată suportate în vederea apărării drepturilor sale în justiție. La livrarea acestei producții, pârâtul nu a indicat expres destinația acesteia sau ce anume stinge/compensează.

7. Făcând referire la prevederile art. 875 din Codul civil, reprezentanții reclamantului au indicat că, pentru apărarea dreptului său în justiție cu privire la încasarea datoriei, reclamantul a suportat cheltuieli de judecată formate din taxa de stat în mărime de 50 000 de lei. De asemenea, a fost prejudiciat de către pârât prin executarea necorespunzătoare (întârziată) a obligației sale de plată a datoriei în mărime de 238 000 de lei. Or, reieșind din prevederile art. 875 alin. (6) din Codul civil, reclamantul a efectuat următoarea

imputație. Din valoarea producției livrate la 13.05.2019, în primul rând, pârâtul a stins cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 50000 lei (252000 - 50000 = 202000 lei) (fără a lua în calcul alte cheltuieli survenite anterior adresării cu această acțiune în justiție, precum cele de expediere a notificărilor etc.) În al doilea rând, pârâtul a stins integral dobânda de întârziere calculată până la 13.05.2019, care constituia 127748,82 de lei (202000 - 127748,82 = 74251,18 lei).

8. Cu referire la dobândă de întârziere, reclamantul a menționat că până la 13.05.2019, din momentul punerii în întârziere și scadenței obligației de achitare pârâtul a acumulat dobânzi de întârziere la acea dată, în mărime de 127 748,82 de lei. Astfel, în urma stingerii cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și a dobânzii de întârziere acumulate, ambele până la 13.05.2019, rămâne suma de 74 251,18 de lei. În ultimul rând, suma rămasă în mărime de 7 4251,18 de lei a stins parțial datoria de bază rămânând o datorie de bază care constituie 163 748,82 de lei.

9. Referitor la pretenția cu privire la restituirea mărfii, reclamantul a invocat că, la 12.09.2016, între reclamant și pârât a fost încheiat contractul de depozit cu titlu gratuit nr. S2016/028/Păstrare 1. În temeiul art. 1.1 din contract, reclamantul a transmis, iar pârâtul a primit spre păstrare sub răspundere proprie producție de conserve specificată în această prevedere contractuală. Prin aceeași prevedere s-a stabilit că valoarea mărfii este de 6 484 242,1 lei. Părțile au convenit în art. 1.2 din contract, că marfa se va păstra la depozitul pârâtului de pe adresa: mun. Chișinău, sat. Budești, str. Bălțata 45. În pct.2.2. din contract, pârâtul s-a obligat la solicitarea clientului să reamită marfa [...]; iar în vederea executării obligațiilor de plată a producției să reînnoiască (cu o roadă nouă) producția de conserve anterior eliberată executantului, conform facturilor fiscale sau prin acord comun va pune la dispoziție în schimb o altă producție de conserve de o roadă nouă. Pct. 3.1. din contract prevede răspunderea părților și modul de soluționare a litigiilor, stabilind, că executantul poartă răspundere patrimonială pentru pierderea, lipsa sau deteriorarea producției de conserve primite la păstrare, adică răspundere materială deplină. Pct. 3.2. din contract stabilește că executantul repară integral daunele cauzate în corespundere cu actul comercial, care prevede valoarea producției de conserve transmise.

10. A remarca reclamantul că a transmis spre păstrare către pârât marfa nominalizată, fapt confirmat prin factura fiscală nr. WY0236715 din 12.09.2016, semnată de ambele părți, ceea ce servește drept dovadă a recepționării mărfii. Pe parcursul executării contractului, părțile au făcut mai multe acte de verificare reciprocă a balanței privind mărfurile aflate la

păstrare. La 09.11.2017, s-a expediat în adresa pârâtului notificarea nr. 01 3P164 din 08.11.2017 cu solicitarea de reînnoire a mărfii transmise spre păstrare, cu o marfă de roadă nouă din anul 2017; a asigura accesul și posibilitatea reală pentru reprezentanții reclamantului de a ridica la 16.11.2017, ora 10:00 de la depozitul din: mun. Chișinău, sat. Budești, str. Bălțata 45, iar în cazul depistării/constatării la 16.11.2017, ora 10:00, că marfa este total sau parțial, pierdută, lipsește sau este deteriorată, să compenseze valoarea mărfii în termen de 5 zile de la data indicată mai sus (adică 16.11.2017). Notificarea nr. 01-3P-164 din 08.11.2017 a fost recepționată de către reclamant pe adresa juridică și pe adresa depozitului, la 09.11.2017.

11. Prin urmare, ca răspuns la notificarea nr. 01-3P-164 din 08.11.2017, reclamantul a recepționat la 10.11.2017, scrisoarea de la pârât prin care acesta a menționat că este disponibil în orice moment să elibereze marfa care se află la păstrare. După expedierea notificării nr. 01-3P-164 din 08.11.2017, la 16.11.2017, reprezentantul reclamantului Pașa Sergiu și executorul judecătoresc Pașa Nicolae, au întreprins o vizită la depozitele de pe adresa: mun. Chișinău, sat. Budești, str. Bălțata 45, pentru a verifica și constata la fața locului, existența în natură a producției conservate. În urma acestei vizite, s-a depistat că nu toată marfa este de calitate înaltă, nu toată marfa are termen de valabilitate de 3 ani, marfa este fără etichete, marfa a fost produsă în anul 2016 fapt ce provoacă dubii, că în stocurile prezentate este conservată producția din roada anii 2017.

12. Astfel, rezultând din concluziile reprezentantului reclamantului - Sergiu Pașa, specificate în notele informative și actul de constatare a faptelor nr. 15 din 20.11.2017, întocmit de executorul judecătoresc N. Pașa, reclamantul a luat decizia de a lăsa spre păstrare marfa sa la depozitul pârâtului și obligarea acestuia să suplinească lipsurile de marfa și să înlăture celelalte neajunsuri depistate, fapt ce se confirmă prin înscrisurile de pe actele de verificare. Conform facturii fiscale și actului de verificare între companii, valoarea producției conserve rămase spre păstrare la pârât, constituie, la 25.06.2018, 4 091 910,78 de lei.

13. A remarcat reclamantul că având dubii în posibilitățile reale a executării integrale a obligațiilor pârâtului față de reclamant, și anume, achitării datoriei de 604766,98 de lei și restituirea mărfii depozitate în valoare de 4091910,78 de lei, pe 18.06.2018, reclamantul a expediat în adresa pârâtului somația nr. 01-3P-83 din 18.06.2018, prin care a solicitat ca în termen de 3 zile calendaristice din data primirii somației: să achite datoria de 604766,98 lei pentru produsele livrate (conserve) în baza facturilor nr.

FE0443417 din 09.03.2017, nr. FE0443640 din 10.04.2017 și nr. FE0444030 din 05.06.2017 și să permită ridicarea de la depozitul din mun. Chișinău, sat. Budești, str. Bălțața 45, marfa în valoare de 4091910,78 lei, sau achitarea echivalentului bănesc a acestei mărfi. Somația nr. 01-3P-83 din 18.06.2018 a fost recepționată de către reclamant pe adresa juridică și pe adresa depozitului, la 20.06.2018, fapt ce se confirmă prin fișa de livrare însă, nici un răspuns nu a urmat din partea pârâtului.

14. Prin hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat din contul SRL „Conserv Grup”, cu sediul în r-l Criuleni, satul Dubăsarii Vechi, MD-4822, în beneficiul ÎM „Glass Container Prim” SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Uzinelor, nr. 201, MD-2023, dobânzi de întârziere în sumă de 127 748,82 de lei și cheltuieli de judecată, compuse din taxă de stat, plătită de reclamant la depunerea acțiunii, în sumă de 3832,46 de lei, iar în total, suma de 131581,28 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

15. La 30 martie 2021, ÎM „Glass Container Prim” SA a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de ÎM „Glass Container Prim” SA să fie admisă integral.

16. Prin decizia din 26 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de SA „Vetropack Chișinău”, succesori în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” SA și a fost menținută fără modificări hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

17. Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, suma împrumutului a fost achitată integral. Prin urmare din înscrisurile cauzei nu rezultă că reclamantul a notificat pârâtul despre intenția de a imputa executarea plăților în primul rând asupra dobânzilor, iar în temeiul prevederilor art. 875 alin. (3) din Codul civil, imputația prevăzută la alin. (2) nu produce efecte dacă se face asupra unei obligații care încă nu este scadentă, este ilegală sau este litigioasă. În acest sens, nu pot fi reținute afirmațiile apelantului cu privire la faptul că debitorul a fost notificat prin cererea de concretizare.

18. A remarcat instanța de apel că, nu poate reține afirmațiile apelantului cu privire la modul de formare a datoriei în mărime de 163 784,82 de lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 38 199,91 de lei, or, suma invocată de ÎM „Glass Container Prim” SA, succesori în drepturi SA „Vetropack Chișinău”, în valoare de 127 748,82 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere calculată pînă la 13 mai 2019, nu este o sumă certă, lichidă și exigibilă, după cum se menționează, astfel, încât ÎM „Glass Container Prim” SA, succesori

în drepturi SA „Vetropack Chișinău” ar fi fost în drept să o rețină din sumele achitate de către SRL „Conserv Grup”.

19. Drept urmare, instanța de apel a reiterat poziția instanței de fond, în mod temeinic fiind respinsă pretenția reclamantului/apelant cu privire la încasarea datoriei în sumă de 163 748,82 de lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 38 199,91 de lei, încasând doar suma de 127 748,82 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere, conform calculului prezentat.

20. Curtea de apel Chișinău a opinat că din probele prezentate nu s-a constatat obligația SRL „Conserv Grup” de a vinde toată producția conservată primită la păstrare și a o înlocui cu producție nouă sau doar de a o înnoi cu producție nouă. Din înscrisurile cauzei nu rezultă nici faptul că SRL „Conserv Grup” a cumpărat, conform pct.1.3 din contract, anumită parte din producție și nu a înlocuit-o cu roadă nouă.

21. Astfel, solicitarea privind obligarea SRL „Conserv Grup” să restituie către ÎM „Glass Container Prim” SA producție de conserve de roadă nouă (care să aibă la data restituirii termen de valabilitate de minim 6 (șase) luni până la expirarea acestuia), conform pct. 2.2. din contractul din 12.09.2016, ce va corespunde criteriilor de calitate în vigoare în Republica Moldova la data restituirii, sau altă producție de conserve de roadă nouă, conform prețului mediu de piață valabil la data transmiterii, în partea producției pe care SRL „Conserv Grup” va fi în imposibilitate să o restituie în volumul, sortimentul și valoarea solicitată, este nefondată, or, din materialele prezentate nu rezultă existența unei asemenea obligații asumate de SRL „Conserv Grup”.

22. De asemenea, nu pot fi reținute afirmațiile apelantului cu privire la faptul că deși părțile au denumit acest contract ca fiind unul de depozit, acesta este un contract complex, care, în virtutea principiului libertății contractuale, întrunește și stipulații legale cu privire la vânzare-cumpărare. Or, din conținutul contractului din 12 septembrie 2016, după cum s-a reținut anterior, nu rezultă obligația SRL „Conserv Grup” de a restitui marfa nominalizată cu un termen de valabilitate de minim 6 luni până la expirarea acesteia, și de înlocuire a întregii mărfi cu o altă marfă de roadă nouă.

23. Totodată, instanța de apel a constatat că, argumentele invocate în cererea de apel, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în cererile de chemare în judecată, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de fond prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de apel, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate

elocvent de către instanța de fond prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

24. La 03 aprilie 2023, SA „Vetropack Chișinău”, succesor în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” SA, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

25. În susținerea recursului s-a invocat că au fost aplicate eronat normele dreptului material, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, fiind aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, astfel fiind aplicată în mod eronat legea.

26. Cu referire la pretenția de încasare a datoriei în mărime de 163 748, 82 de lei și a dobânzii de întârziere aferente acesteia, în sumă de 38 199,91 de lei, recurentul a invocat că instanțele inferioare au interpretat și a aplicat în mod eronat art. 875 din Codul Civil. Iar notificarea intimatului a fost efectuată în modul corespunzător. Astfel, decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond urmează a fi casate în această parte cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admis integral solicitarea recurentului.

27. Cu referire la pretenția cu privire la obligare intimatului de a restitui recurentului producția de conserve depozitată, recurentul a susținut că. Instanța de fond nu constată și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea acestei chestiuni și anume faptul că, între părțile litigante a fost încheiat un contract de păstrare complex cu elemente ale contractului de vânzare-cumpărare în care a fost stipulată obligația de răscumpărare. De asemenea, pe parcursul executării contractului, intimatul în mod perpetuu expedia în adresa recurentului acte în care recunoaște și îl asigură pe acesta că răscumpără toată producția, o va reînnoi în cazul în care va expira iar în final va transfera consecvent acestuia mijloacele bănești în contul datoriei.

28. A menționat recurentul că, deși instanța a examinat litigiul, în particular temeinicia acestei pretenții, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanța le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente pentru a respinge această pretenție ca fiind una neîntemeiată. Totodată, concluziile acesteia expuse în hotărâre, sînt în contradicție cu circumstanțele cauzei. Iar în cele din urmă, instanța de apel a aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

29. Recurentul a susținut că instanțele inferioare nu au motivat în nici un mod probele pe care se întemeiază concluziile sale privitoare la respingerea

acțiunii, prin urmare nu a fost adus nici un argument la respingerea cel puțin a unei probe prezentate de către recurent. Or, lipsa motivării unui act judecătoresc încalcă dreptul la apărare al recurentului și, mai ales, dreptul la un recurs efectiv.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

31. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

32. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

33. Recursul declarat de SA „Vetropack Chișinău”, succesori în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” SA, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 (18.08.2023) și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

34. Art. 434 al Codului de procedură civilă prevede următoarele:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

35. Art. 433 alin. 1, lit. a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1).”

36. Art. 432 alin. 2, lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă reglementează că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța de judecată: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată c) a interpretat în mod eronat legea”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, copia deciziei a fost notificată

participanților la proces la data de 07 februarie 2023 (f.d. 245, vol.2). Cererea de recurs a fost depusă la data de 23 martie 2023. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului, recurentul a respectat termenele prevăzute la art. 434 din Codul de procedură civilă.

38. În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

39. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererii de recurs).

41. În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

42. În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

44. Din analiza recursului declarat, rezultă că, SA „Vetropack Chișinău”, succesor în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” SA, a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin.(2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 23 februarie 2023.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(2)

lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, nu a stabilit că instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

46. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor, și anume, dacă cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; dacă cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, nu le-a stabilit.

47. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

49. În acest context, Completul de judecată reține că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

50. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

51. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

52. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

53. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de SA „Vetropack Chișinău”, succesor în

drepturi a ÎM „Glass Container Prim” SA, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

54. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SA „Vetropack Chișinău”, succesori în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

55. Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1), (2), art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Vetropack Chișinău”, succesori în drepturi a ÎM „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc